

בית משפט השלום הראשון לציון

ת"פ 2962-09 מ.י. תביעות ת"א שלוחת

22 פברואר 2012

8194/09

1

בפני כב' השופט ארז יקואל

מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון

המאשימה

נגד

הנאשם

2

nocchim:

3

ב"כ המאשימה: עו"ד בר זוהר תמי
4 הנאשם וב"כ עו"ד הגר אמר
5

6

פרוטוקול

7

8

9

10

החלטה

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

ניתנה והחלה היום כ"ט שבט תשע"ב, 22/02/2012 במעמד הנוכחים.

21

22

ארז יקואל, שופט

23

24

25

26

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלוֹם בָּרָאשׁוֹן לִצְיוֹן

ח'פ 2962-09 מ.ג. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

בפני כב' השופט ארז יקואל

1

בעניין: מ.ג. תביעות ת"א שלוחת איילון

על ידי ב"כ עוזי שטרן

המאמינה

נגיד

על ידי ב"כ עוזי אמר

וְנַאשֶּׁם

2
3

הברעת דין

4

5

6. האם ניתן לשולב סבירות לקיום אפשרות חלופית לוו המפלילה את הנאשם כמי שזוקר את
7. המתלוּן במוֹתוֹנוֹ. זו השאלה הניצבת במקודם הדיון נושא הכרעת דין זו.

8

9. לאחר שהתרשם מטענות הצדדים, מריאו תייחס, מאותות האמת שנתגלו במהלך הדיון
10. וממכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי לא ניתן לשולב את האפשרות לפיה החתך במוֹתוֹנוֹ של
11. המתלוּן נגרם שלא בידי הנאשם זזיכתיו מחמת מספק מעבירה של פצעה גנטיבית
12. מחמירות לפי סעיפים 334 ו- 335 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 – כפי שיווחסה לו
13. בכתב האישום.

14

15. מעובדות כתוב האישום שלה כי ביום 6.6.09, בסמוך לשעה 00:02, ברחוב בעיר חולון, פצע
16. הנאשם את המתלוּן מר אליהו סולימנוּ (להלן: "המתלוּן"), בכך שדקרו במוֹתוֹנוֹ
17. באמצעות חפץ חד וגרם לו לפצע בדמות חתך וקירה.

18

19. בעתרתה להוכיח את הנאשם בעבירה שיווחסה לו, בקשה המאשימה להסתמך על עדותו
20. של המתלוּן. על אף שנשמעו עדויות נוספות מאות שני שוטרים באשר לחקרת המתלוּן
21. ותחשוותו לאחר העימות שנערך בין הנאשם, נותרת ההתייחסות המותבקשת אל
22. עדותו של המתלוּןقابل עדות יחידה במשפט פלילי. לאורוֹה של זו, שומה על בית המשפט

בית משפט השלום בראשון לציון

ג 9-2962 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

- להוירש לאזהרה עצמית כדי בחינת העדות היחידה "שבוע עניינים" ולשקול אם ניתן נכהה
לקבוע ממצאים לחובת הנאשם במידת הודהות הנדרשת במשפט פלילי.
- ביכרתי להימנע מטען משקל ראייתי מתבקש לרוטתו המפלילה של המתלון את הנאשם.
המתלון מסר גרסאות שונות, כשההתיחסות הנדרשת אליו כפרט ומכלול, מוגלה כי הוא
עדירות אחיזה מבוססת בנתוני העניין ובראיה אובייקטיבית של נסיבות ההתרחשות.
- המתלון העלה ספק מובנה במიוחס לנאים בעצם האפשרויות העבדתיות השונות שהעמיד
לדיון ונמצא כי ספק זה באשר להתחלוותו הפלילית של הנאשם כלפיו היו סביר, ממשי
ורצינאי.
- ה הנאשם כפר במיויחס לו וטען כי אכן היה במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום, אך הוא
זה שהותקף על ידי המתלון שפצעו בראשו.
- ה הנאשם הצליח להציג על השערות מהימנות וסבירות בדבר חפותו והתרשם כי לנוכח
ראיות הטבעה וההגנה נמצא די כדי לעורר ספק סביר במסקנה המרשעה.
- בחינת מכלול גרסאות המתלון, הן באמרות החוץ שמסר והן בדבריו לפרוטוקול הדיון,
עליה העדר רצף עובדתי ולוגי. המאשימה עתרה לייחס משקל מכריע לשברי הודעות
המתלון המפלילים את הנאשם. זהותי מבקשת זה של המאשימה משאין מלפני ולא גרסה
אחד רציפה ומהימנה מאות המתלון על מנת שנייתן יהיה ליחס לה את המשקל הראיתי
המתבקש לאמתות תוכנה.
- המתלון מסר גרסאות סותרות כבר באמרות החוץ מטעמו הן באשרelogrom לפציעתו והן
באשר למסד שהיוה את השינויים בגרסתו. בהמשך, העיד המתלון גרסאות חלופיות
"לבחירה" בית המשפט.
- לא נסתרה האפשרות כי פצעת המתלון נגרמה מגדר עליה קופץ בעת מנוסתו מஹשתורה
בעת הרלוונטיות. רכיב זה בגרסאות המתלון הינו היחיד שנותר בעינו על פני ציר הזמן. לא
נסתרה האפשרות לקיום של קשרי למתלון הקשור ביכולתו למסור פרטי פרטים באשר
לקורותיו. בין אם קשר זה קשור בזיכרוונו החסר או שהוא בקשר להיחשב "מלשן", או
שما בפחדיו מהנאם – בגרסאותיו המשתנות, לא ניתן לשולב כי אחת מגרסאותיו
המפלילה את הנאשם קשורה במניעים אחרים בלבד מהאמת.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 09-2962 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

לא הוכח כי מודיע יש להעדיין חלק אחד של הודעות המתלוון על פני החלק الآخر ולאור
 1 חלק זה אינו מתישב עם מכלול הריאות, לא נמצא באמרות החוץ של המתלוון העוצמה
 2 הראיתית המבדיקה את הרשות הנאש.

3
 4 התרשםתי כי המתלוון לא נמנע ממשירת גרסה מפלילה במהלך הדיון משום פחדיו
 5 מהנאש. איפכא מסתברא, לאחר ששותגעתי כי דווקא בלבו של הנאש קין חש
 6 מהמתלוון. המתלוון והנאש העידו ארוכות מעל דוכן העדים והתרשםתי מאישיות
 7 הנאש, מעברו הנקוי ומעזיה שאינה זרה להתנהלותו הכלולת. כמו כן, התרשםתי כי
 8 המתלוון אינו ניתן להפחדה נקל וכי בהודיותו שלו, אלומות תזירה לא הייתה זרה
 9 להתנהלותו ולמצער אותה עת.

10
 11 לא ניתן לשולב כי המתלוון הציג גרסה מפלילה כלפי הנאש מפני שהוא שלם מהרשעה
 12 בעבורת תקיפו את הנאש באמצעות הכתאו בראשו, שגרמה לנאש לפצעה והצריכה
 13 טיפול רפואי בבית החולים. על אף חלוף הזמן ונמר דין באישום שהונש נגדו לאחר שפצע
 14 את הנאש (ר' ת/16), המתלוון לא נרתע מלצטעם קשייתו הישירה לאלימות שהפגין כלפי
 15 הנאש (ר' פרוי עמי 15 שי' 18-16; עמי 17 שי' 25-20; מ/3).
 16

17
 18 בחקרתו הנגידית הפנה המתלוון לשינוי שער בחיוו, מכוחו נובע חוסר הנעימות אותו הוא
 19 חש בעט מסירת גרטונו לפרוטוקול הדיון. המתלוון הבahir כי הדברים שמסר בתחנות
 20 המשטרה אינם שקרים (ר' פרוי עמי 19 שי' 31). אכן, התנהלות המתלוון לפרוטוקול הדיון
 21 וחיקرت גובה הודעתו סוללת את הדרך לבחינת העדפות קבלת חלק מאמרות החוץ שמסר
 22 כראיה לאמירות תכנן מכח סעיף 10 א' לפקודת הריאות (נוסח חדש) התשל"א-1971
 23 וכעתירות המשasmaה. יצא כי אין בכך צורך של ממש, נוכחות האמירות שאוזכרו בReLU'פ
 24 564/06 - מימון ני מיי (לא פורסם), ניתן ביום 5/2/06, לפיהן:
 25

26   "באשר הגיעו המתלוונת לבית המשפט רצתה הכל ליביה
 27   לחזור בה מתלוונתה במשטרת, ונתנה לכך כניסה לכל אורך
 28   עדותה... חרף גישתה זו אישרה המתלוונת בדייעבד כי
 29   הדברים שאמרה בהועתה במשטרת, דבריאמת הם,
 30   וחזרה על עיקרי הדברים גם בבית המשפט. משכך,
 31   אמרתה אינה מהוות אמירה שהתקבלה מכח סעיף 10 א'
 32   ואין טענים חזוק".
 33

בית משפט השלום בראשון לציון

מ.ג. תביעה ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף 09-2962

- לפיכך, יש לבחון אם די בוכחן הראייתי של הניסאות המפלילות שמסר המתלון בחלק
1 מהודעתינו, כדי לקבע את אשם הנאשס במידת הוודאות הנדרשת. זאת תוך השוואתן
2 להתוכנות אחרות אפשרית לפיציעת המתלון כפי שהעה גם בהודעתינו וגם לפזרטוקול הדיון.
3
4
5 לא ייחסתי את האמון המתבקש לאלו מגרסאות המתלון ואין בהן, בחלופות שהציגו
6 ובתמונה פצעינו – ת/ג, די כדי להסיק מממצאים לחובת הנאשס מעבר לכל ספק סביר.
7
8
9 כידוע:

10 "במשפט פלילי נדרש מן התביעה מידת הוכחה כדי שפנוו של בית
11 המשפט מעבר לכל ספק סביר. אין שוקלים הרשעה בדיון או זיכוי
12 רק על-מי נתीית מאzon ההסתברויות לטובת צד אחר. המשמעויות של
13 הרשעה בדיון פלילי הן, בורך כלל, חמורות יותר מן הזכיה או
14 ההפסד בהתייחסות אזהחותי. לכן נקבעו במשפט הפלילי קriterיוונים
15 ייחודיים ומחמירים בעניין חובת הוכחה ומידתת...". ר' ע"פ
16 347/88 – דמיינוק נ' מ"י, פ"ד מ"ז (4) (221).

17 ניסיון ליישב בין גרסאותיו השונות של המתלון לא צלח וזו העוסקת בהפללה הנאשס
18 נותרה: "מעורפלת ובלתי בהירה במידה מסוימת" (שם עמ' 436).

19 המאשימה לא העמידה מלפניי מערך ראיות אמין וגס נגד זה שהוৎ, אין להותיר את מערכ
20 הראיות הנוסף שהציגה ההגנה: "כבד שאינו חף בו". לאחר שהוסבר כדברי כיצד הוא
21 משתלב בגרסה: "חשוקת לחובת הנאשס..." (שם שוי 11-10).

22 בהתחשב בנסיבות יסוד אלו, לא מצאתי ממש בריאות התביעה ולא עלה בזיה לזרות את
23 גרסת ההגנה כבלתי משכנע או בלתי מחייבת.

24 בוחינת אמרות החוץ של המתלון, בניטוקן מיתרת הראיות, אינה מאפשרת קביעת מממצאים
25 לחובת הנאשס כפי הרוי הראייתי הנדרש. המתלון מסר גרסאות חלופיות, לא ישב את
26 הסתיירות הפנימיות האמיתיות שבגנשאתיו בגדר הסבר ראוי ולא ראייתי מי יתקע כפ' לידי
27 כי יש ליחס משקל מכריע דווקא לגרסתו האחת על פני האחרת.
28
29
30
31
32

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלָמָם בֶּרֶאשָׁון לְצִיּוֹן

נ"פ 2962 מ.י. תביעות ת"א שלוחת אילון נ' בן יוסף

.16. את הوذעתו הראשונה – ת/18 מסר המתלוון ביום אירוע האישום, שם נחקר תחת אזהרה בחשד לדיקירת הנאש. שימת הלב נדרשת גם לדוח הפעולה – ת/14, כפי שהוגש ממנו עולה כי על פי מידע שהתקבל בוצעה בזירת האירוע דקירה כשהדוקר הוא המתלוון והוניקר הוא הנאש. עוד עולה מדווח פעולה זה כי מהמתלוון נזף ריח אלכוהול "חריף ביותר".

5
6 בהודעתו זו, הכחיש המתלוון את חמיותתו לו וכן כי שהוא בזירת האישום. גורסתו, הוא
7 ראה משטרה ולכנ: "התחלתי ליווץ וקפצתי על גדרות, לא הבנתי למה הם רוחפים
8 אחורי... נלחצתי". המתלוון הכחיש היכרותו ביניהם לבין הנאים ותיאר כיצד זرك את חולצתו
9 המוכתמת בדם לשיחים כדי שאימנו לא תראה את סימני הדם.

10
11 תמייהה שלא נפתרה נועצה בהכחשת המתלוון כבר בהודעתו זו את דבר חולצתו המוכתמת
12 בדם כפי שנפתחה בכניסה לבניין מגוריו. כל מהלך הסטוריה החולצה מטעמו נותר לוט
13 בערפל וכקושי נוסף בקביעת ממצאים לחובת הנאים על סמך אייזו מגרסאותו (ר' ת/18 Shaw
14 5-1; שי' 10-25).

15
16 יומיים לאחר מכן, מסר המתלוון הודעה נוספת – ת/19. הודעה זו נמסרת בעת ומתלוון
17 עצור בחשד לפיצעתו הנאים. עד לשורה 33, החזיק המתלוון והחרה אחר גרסתו והקוזמת
18 נשוא ת/18 כשלפתע תיאר לשוטר, לאחר שנסאל אודות גרסות אימו לפיה חזר לביתו ב-
19 00:02 לפנות בוקר, כך: "תקשיב, תמחוק את כל החקירה ואני אגיד לך את כל האמת. אני
20 מפוחד. אני פוחד שאתה אגיד את האמת יתפסו ממני בשבונה מלשין. אני יצאת לשיעור
21 תורה, נכון לארגמן וישראל עם מי. אני ומייק (הנאים – א.ג.) הלכנו ריב. הוא בא
22 אמר שהתחלה לדבר עליו ואני אמרתי לו שלא. ראיתי מה יש לי פה? (מצבע על פצע
23 שנראת בפצע דקירה מעילתו השמאלית). הוא עשה לי את זה עט ספין. דיברתי אליו,
24 חלכנו דחיפות והרגשתי דקירה למותן. לא ראיתי את הסדין. הבאתו לו בוקט בראש והוא
25 נפל על הריצפה ואני ברוחתי. שוטרים ראו אותו ואני ברוחתי מהט. הצלחתי להיריד את
26 החולצה שלי ולזרוק אותה ברחוב אליו. אני הקטני מהדקירה הזאת ולא הרגשתי טוב.
27 לא הלאתי לביתה חילופים כי פחדתי שאימה שלי תילחץ. אני רוצה לעשות שינוי בחיבורים שלי.
28 אני רוצה לחזור בתשובה" (ר' ת/19 Shaw 40-33).

29
30 לשאלת מי ראה את מהלך תקיפתו, השיב המתלוון: "הרבות ילדי" (שם שי' 45; שי' 57).
31 בהמשך, מסר המתלוון כי הנאים המשיך לדודף אחריו עם טcin וצעק כי יחרוג אותו (שם
32 שי' 59-57). בשלב זה, לא רצתה המתלוון למסור שמות עדי ראייה (שם שי' 61) וכן הכחיש כי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2962-מ.י. תביעות ח"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

1   צרך אלכוהול בעת חרלוונטי אך אישר כי נעל תרומות הרגעה שאותה הביאה לו אימנו לפני
 2   שהליך לשון (שם שי 62-65).
 3

4   לא הובאה גרסת המTELון לבחינת התנהלותה הטעינה אל מול פצעיתו הנחוצה
 5   של בנה. לא ברור מדו"ע מדו"ע הנאשם לאחר המTELון באמצעות סכין לא נזכר בעבודות כתוב
 6   האישום מכל שהמאשימה עותרת בסיכון ליחס משקל למקטע זה של גרסת המTELון.
 7   בנוסף, לא ברור מדו"ע נמנעה היחידה החוקרת מהקורת עדין הראיה אליהו הפנה המTELון
 8   מפורשות, תוך נקייה בשמות, בהודעתו השלישית והאחרונה - ת/20 מיום 19.7.09. לשונו
 9   דומה יש להפנות להימנעות היחידה החוקרת מהקורת עדין ראייה אליהו הפנה הנאשם
 10   בגורסתו.

11   18. בהודעתו השלישית - ת/20 מתאר המTELון את ויה ניסן אמיינוב ומאור אוזלאי - חבריו ש:
 12   "ראאו את הסכין ואת הכל". המTELון אף מסר מספר טלפון נייד של אחד מהם (ר/ ת/20 שי
 13   22-24). בהודעתו זו שב המTELון ומתאר את גורסתו המפלילה כלפי הנאשם.
 14

15   19. אין לכחד קיומו של מחדל חקירותי בכל הנוגע להציגו המאשימה את ראייתה מלפני. לא
 16   נמסר הסבר מדו"ע עדין ראייה לא הובאו לעוזות. בנוסף, הנאשם הפנה לנוכחות ארבעה עדים
 17   נוספים בזירת האישום - "שגיא", "בני", חברתו של הנאשם - "ליאור סייני" וחברתה -
 18   "קיט". בעימותו הוגש עם הודיעויהם של אלו בחיקירתו הנגדית אין די והימנעות
 19   מהבאתם אינה תורמת, בלשון המעטה, לריווחה המתבקשת לחקור האמת. קיים קושי ברור
 20   בהציגו המאשימה היבט אחד צר של הדברים.
 21

22   23. כידוע, לא כל מחדל חקירה יוביל לזכויו נאש ונקודות המודול תלויות בנסיבות הייחודיות
 24   של כל עניין נדון. בפרט, נבחנת השאלה אם המחדל כה חמוץ, עד שקס חש כי קופחה הגנת
 25   הנאשם באופן שיקשה עליו להתמודד עם חומר הראיות המפליל (ר/ לדוגמא ע"פ 173/88
 26   אסרכ' נ' מ"י, פ"ד מז(1) 785, 792 (1990); ע"פ 92/2511 חטיב' נ' מ"י, תק-על 1497 (2),
 27   1505 (1993); ע"פ 93/4384 מליך' נ' מ"י, תק-על 1988 (2), 1997 (1994)). אני מותקשה
 28   לקבוע כיצד ניהול הדיוון ללא השמעת עדין ראייה קריטיים אינם מקש על הנאשם לחתום
 29   עם אמירותו המפלילה של המTELון.
 30

31   20. גרסת המTELון לפרטוקול הדיוון העמיקה את טבירות הספק שייחסתי לזכות הנאשם.
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

2962 מ.נ. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

המתלונן העיד בחקירה ראשית כי אין קשר בין הנאשם הנואם, אך בהמשך חקירתו הבהיר
1 קיומו של קשר כזה.
2
3

4 הווגש ת/16 - כתוב אישום שהוגש כנגד המתלונן בבית משפט לנעור העוסק בהודיותו כי הכה
5 בנאים וגרם לפצעיתו, הכל ביום 6.6.09 בשעה 02:00 – עת האירועים נשוא האישום דן.
6 המתלונן לא יכול למסור מה אירע במסגרת זו בהעדך זיכרנו. המתלונן אך זכר כי: "היה
7 בינוו איזה ריב זה...". המתלונן הבהיר כי אף אינו יכול לזכור: "מה היה לפני חדש" (ר'
8 פרוי עמי 6 שוי 9-7; שוי 30-29; עמי 7 שוי 12-1; שוי 27-21).
9

10 הועגה למתלונן תמונות פצעיתו כפי שהוגשה (ת/9) ובנה נחזית חבלה במוותנו. לשאלת ממה
11 נגרמה חבלה זו, השיב המתלונן: "יכול להיות מהנדס. אני לא יודעת מה זה קרה". לשאלת
12 מדוע מתיחס המתלונן לנדר, השיב: "...טיפשתי שם גדרות...אני מנטה להיזכר
13 שלויויתי את החברה ואז רצפתי אחורי שוטרים בגינה ואז קופצתי על הגדרות. אני לא יודעת"
14 (ר' פרוי עמי 7 שוי 20-13).
15

16 המתלונן גם לא זכר מה אירע במהלך הובלתו והcabuya שעריך אל מול חוקר הנפטר כמבואר
17 בת/8 כפי שהוגש ונזכר רענן זיכרנו לא יכול למסור אם המذובר בחולצתו שננטפסה
18 מתחת לבניין (ר' פרוי עמי 7 שוי 28-32; עמי 8 שוי 1-3; שוי 24). תמונה החולצתה הוגשה
19 וסומנה ת/17.
20

21 לשאלת מה יכול למסור המתלונן על מה שכותב החוקר, השיב: "כלות" ואף לא זכר כי
22 הובילו. המתלונן גם לא זכר מה מסר בהוחיקתו במשטרת (ר' פרוי עמי 9 שוי 23-24). לאחר
23 רענן זיכרנו במהלך הפנה ב'כ' המאשימה את המתלונן בשלוש הודעות שמסר בהן אישר כי
24 זרק חולצה ונפצע לאחר שקפץ על גדרות, השיב המתלונן: "...שכחתי. אין לי זיכרון.
25 חזיכרנו שלי חלש" (ר' פרוי עמי 10 שוי 11-11).
26

27 לאחר רענן זיכרנו נסף, מסר המתלונן: "לא זוכר שפה דברתי...אתה מחזיר אותי לפעם
28 לפעם של הלא נסיימות...אני לא רוצה להגיד מה שיפורתי, לא רוצה לחזור לנצח של פעם כי
29 מה שהיה פעם עברתי כבר דורך אחרית ואני לא זוכר מה היה פעט ומה היה, איפה הייתה
30 פעט ואיפה אני היום...כי אני לא רוצה לחזור למקומות האלה. מה שהיה היה נגמר ומתייחס
31 מושך. כל אחד הילך לירץ שלו...חכל השטנה, כל החיים השתנו" (ר' פרוי עמי 11 שוי 11-11
32
33).(21)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ.י. חביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף 05-2962

בשלב זה ולאחר שהמאשימה עטרה להכרזה על המתלון עד עזין, אישרתי הפניה שאלות
כמפורט לעיל דרך חקירה נידית.

3

4 המתלון הבהיר כי מסר לחוקר שהנאים פצע אותו עם סכין וטע כי: "אני אמרתי לחוקר
5 שאני לא זוכר איך זה קרה לי או מהಗדרות או לא יודע ממה זה קרה והוא החליט לקחת את
6 זה למעב שלו". המתלון אישר עימות עם הנאים ואף לא זכר שבסבובו הכה בראשו. לשאלה
7 אם במלחך עימות זה נפצע המתלון במוותנו, השיב: "מי אמר שהוא זכר אותה...אני לא
8 אמרתי החוקר אמר". המתלון שב וטען להעדר נוכנות האמירות בשתי הوذויות מהוימות
9 8.9.09 ו- 19.7.09 לפחות פיזי בין הנאים במהלך הלחכון הבהיר הוציא סכין
10 וקרו ואז המתלון הכה בראשו (ר' פרוי עמי 12 שוי 31-14; עמי 13 שוי 1).

11

12 לשאלה מה אירע במלחך עימות זה, השיב המתלון: "היו דחיפות. זכר וזה כבר לא
13 נכון. שברחות מהשותרים יכול להיות מהגדיר יוכל להיות מזה והשוטרלקח את זה
14 לזרקה. אמר זכר אותה". עוד תיאר המתלון כי לא יכול לראות סכין במקום מאחר והוא
15 חשוב ולשאלה מה הרגיש, השיב: "לא הרגשתי כלום. הוא לא עשה לי כלום, מה הוא עשה
16 לי? לא זכר איך היה מה נגרס". המתלון גם לא זכר מי החל בדחיפות בין הבין הנאים
17 אך זכר כי אלו אירעו בבית הספר "שוויר". לשאלה מי הגיע ראשון למקום, השיב המתלון:
18 "לא זכר כלום...לא יודע כלום. זה שנתיים ומהו אחרת, מאיפה אני זוכר".

19

20 המתלון מסר כי אכן זרך חולצה משומם הדם שהיה עליה, אך זה כתוצאה: "מתגזרות..."
21 (ר' פרוי עמי 14 שוי 3-1). המתלון הבהיר כי זרך את החולצה על מנת שאימנו לא תראה כי
22 הוא מגיע עם דם הביתה והוא טיפול בפצעתו בכוחות עצמו.

23

24 לשאלה כיצד מסביר המתלון כי בחודעתו חרואה ונוגם בתחילת השניה מסר שנפגע
25 מגדירות, אך בהמשך תיאר כי מקור הפגיעה מדקירה והשיב: "לא סיפרתי שזה מחדיקירה.
26 השוטרלקח זאת זה והחליט שזה זקייה" (ר' פרוי עמי 14 שוי 10-4).

27

28 המתלון אישר כי הוא חתום על הوذאות מיום 8.6.09 וכן כי שמע את מה שכתב החוקר
29 לשאלה מדוע לא עצר אותו וחביר כי לא מסר את הوذאות לעניין הדקירות, השיב:
30 "שאתה מדבר אותי אני לא זכר, יש לי משחו פסיכולוגיות כאלה" (ר' פרוי עמי 14 שוי 11-11
31
32 .(19)

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"ם 09-2962 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

1 המתלונן אישר את חתימתו גם על הודעתו מיום 09.9.18 ולא זכר כי מסר בהודעתו זו
2 שהנאות וקר אותו באמצעות טכנון. גם דקאן מסר המתלונן כי החוקר: "לקח את המיליט
3 שלו מהפה ותחילה לפטוף" (ר' פרוי עמי 14 שוי 27-20).

4
5 המתלונן הוסיף ואישר כי אכן מעדין שלא למסור עדות לפרטוקול הדיון, אך הכחיש כי
6 מבקש להימנע מהסתובכות עם הנאשם. אולם, המתלונן נזהה כמי שביקש למעט מהיקף
7 הקשר הקיימים בין הנאשם לאחר שבתחלת עדותו מסר העדר קשר ביניהם בעודם בוגדים
8 שבכמה מסר: "אנחנו חברים, רגילים, יושבים יוצאים...tan לחיות את החיים בשקט מה
9 אני צריכה לחזור אחורה". אולם, לא למדתי מסתוריה זו ותימוכין בפחד או חשש בליבו של
10 המתלונן מפני הנאשם. אכן, המתלונן מבקש שלא לטבע את הנאשם, אך לא עלתה
11 אינדיקציה לתיאום עמדות ביניהם על אף חקירותו הלא מבוטלות של המתלונן בנושא.
12

13 המתלונן התייחס בשווינו נפש בולט ליחסיו עם הנאשם וגם באשר ל"סכסוך" שהיה ביניהם
14 בו הודה המתלונן, תיאר כי: "ישבנו, בינו, שבחנו, חברים זהה (ר' פרוי עמי 14 שוי 32-28;
15 עמי 15 שוי 28-1)". המשימה לא פרטה באשר לסתוך בין הניצים וגם בהקשר זה נותר רב
16 חנטער על הגלי.

17
18 גט בחקירה הנגדית הופנה המתלונן לכתב האישום ת/16 הכלול שני אישומים כဆחד
19 מהם עוסק בתקיפתו את הנאשם והשני עוסק בתקיפתו אחר בשם דניאל פנחסוב. המתלונן
20 אישר מעורבותו בשני האירועים אך בחר לעמעם את זו הקשורה בניגש וכדבריו: "חיה.
21 אני לא זופר איך זה היה. איך רבענו ומתי" ולא יכול להסביר את היקף פציעת הנאשם בדמות
22 חתך בן כ- 4 ס"מ שהצריך תפרים (ר' פרוי עמי 18 שוי 17-1; עמי 19 שוי 6-6; כ/3).
23

24 המתלונן נשאל אם החתך שנגרם במוינו נשוא התמונה ת/9 אירע תוך כדי המפגש בניגש
25 וחשב: "לא זופר מה היה שם. יכול להיות כן יוכל להיות לא". המשימה ביקשה להיבנות
26 מאמרה זו של המתלונן משמע תומכת באפשרות המפלילה את הנאשם. אכן כך, אולם
27 ובאותה מידה, גם באפשרות המזוכה. הצנת שני אפשרויות זהות לבחינות בית: המשפט
28 בהליך פלילי, בהעדר תימוכין נדרש לאחת מהן, מנסה על הקביעה הנחרצת המתבקשת כי
29 דווקא האחת מציררת אל נכון את קורות האירועים (ר' פרוי עמי 15 שוי 28).
30

31 המתלונן תיאר בחקירה נגידת כי יכול לצריך אלכוהול והיה "מעורפל" בעת האירוע וכן
32 אישר כי צריך תרופות חריגעה באותו עת. שני תנאים אלו שלא נסתורו מכחים אף חם מחוודה
33 של גרטטו המפלילה את הנאשם (ר' פרוי עמי 18 שוי 32-18; עמי 19 שוי 5; עמי 24 שוי 15).

בית משפט השלום בראשון לציון

ח'פ 2962 מ.י. חב'ות ח"א שלוחת אילון נ' בן יוסף

35. בסוף חקירותו הנגדית, צין המתלון כי היה: "עשה מה שצורך" כדי להשתחרר ממעצרו
 1 הקשה. טיכום התרשםותי מדבריו הינו כי אין לשול אפרות שהפליל את הנאשם במסגרת
 2 חלק מאמרות החוץ שמסר, במטרה להימנע מהפלתו שלו בתקיפת הנאשם או במטרה
 3 להיטיב תנאי שחדרו (ר' פרוי עמי 27 שוי 14-21).

5. המתלון שב והפנה כי יכול ופצעתו אירעה מנגד עלייה קפץ (ר' פרוי עמי 20 שוי 11-12) ולא
 6 שלל את האפשרות לפיה גרטטו המפלילה את הנאשם מקורה ברצונו להשתחרר ממעצר
 7 הבית בו שהה באותה עת. כך, כשהשאל המתלון מזיך הפניה להודעתו – ת/19, כיצד הפליל
 8 לפטע את הנאשם, השיב כי יכול ועשה בכך מושם חסר נעימות, היותו שרוי תחת תרופות
 9 הרגעה ורצונו להשתחרר ממעצר ודבריו: "...יכול להיות שכן, יכול להיות שלא לא יודע. לא
 10 יכול להגיד לך בדיקך" (ר' פרוי עמי 21 שוי 16-2 ; שוי 23-32 ; עמי 22 שוי 1-11).

12. המתלון של בחקירתו הנגדית כי הנאשם מאים על אחרים בסביבתו או כי פחד ממנו (ר'
 13 פרוי עמי 21 שוי 17-22).

36. לא מצאתי ממש בהרחבת המתלון בחקירה הנגדית כי גרטטו המפלילה את הנאשם
 16 בהודעותיו הינה יוזמתו של החוקר ש: "אמר לי הנה הוא זכר אותך", לאחר שהרים את
 17 חולצתו (ר' פרוי עמי 25 שוי 31-7) ושב וטعن כי הוא אכן יודע ממה נגרמה פצעתו: "...יכול
 18 להיות מזקירה יכול להיות מגדוות". גם בהקשר זה, הצגת עובדות חלופיות ובהעדך
 19 תימוכין ביכולת להביע האחת על פני רשותה, אינה עולה בקנה אחד עם עצמת הראיות
 20 הנדרשת להרשעה. כל זאת על רקע הבחרתו החוזרת ונשנית של המתלון קיומן של גזרות
 21 שהיו במסלול מנוסתו לביתו, כגורם האפשרי לפצעתו שלא נשלל (ר' פרוי עמי 26 שוי 1-7 ;
 22 עמי 27 שוי 13).

24. גם בחקירה החוזרת טען המתלון כי אכן יודע בדיק ממה נגרמה פצעתו ועל אף שנגרמה
 25 בעת הרלוונטי לאישום, אך הוא אינו יודע אם מקורה בדקרה או בנדירות. עוד צין כי לא
 26 שיקר במסגרת הודיעתי (ר' פרוי עמי 27 שוי 32-26 ; עמי 28 שוי 9-1).

38. חששו של המתלון מן הנאשם נותר בוגדר טעה מן הפה אל החוץ שלא הוכחה וגם היא אינה
 29 מתישכת עם אדנים של עובדות והיגיון. המתלון הפנה למוכר שנכתב לאחר העימות בינו
 30 לבן הנאשם (ת/11) בדי השוטרת לגבי חירוי חימובי. מת/11 עולה כי בתום העימות שנערך
 31 בין לבין המתלון (ת/7) - במהלכו שמר המתלון על זכות השתקה ואך השיב כי אינו
 32 תושש מהנתשם - נשאל מדוע לא הティ את גרטטו המפלילה בפני הנאשם ולשאלו אם הוא
 33

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 09-2962 מ.י. תביעות ח"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

1 מפחד ממוֹנוּ, השיב: "כן, בצדך?". המתלונן תיאר סכטוך ביןו לבין הנאשׁם ולדבריו אם הוא
 2 "ידבר" הנאשׁם "יתפּוֹסְתִּי" אותו לאחר מכן. לשאלה מדוע חשש מהנאשׁם שאינו עבריין
 3 ומעודו לא היה במשטרת, השיב המתלונן: "את לא יודעת מי הוא, זה עבריין שלא ישב
 4 במשטרת, אלה יותר מסוכנים, אחר כך אני אשׁב חדש בבית חולים אם אני אספור וזה
 5 יהיה יותר גורע. תאמין לי שאני יוזע מה שאני עושה".
 6

7 כשהתבקש המתלונן בחקירה לפרטוקול הדיוון לתת הסבר בכתב במצר זה, השיב: "את
 8 זה אני אמרתי? לא זכר שאמרתי את זה". לשאלה מפורשת אם יכול והמתלונן פחד
 9 מהנאשׁם דואז, השיב: "לא" (רי פרוי עמי' 16 שו' 15-1).
 10

11 לא עליה מחקרות המתלונן כל תימוכין לאמור במצר זה ובעיקר בכל הנוגע לבסיס החשש
 12 שהעליה כלפי הנאשׁם ממשם המדובר באדם מסוכן. העימות בין הניצים (ת/8) נערך ביום
 13 8.6.09 – מועד מסירת ת/19 ולאחר מסירת גרסתו הראשונה של המתלונן המפלילה את
 14 הנאשׁם. לא ברור מדוע חשש שכזה לא קינן בלבו של המתלונן בעת מסירתו, אלא אך חשש
 15 מהHIGH "מלשן", ועלה בו בעת העימות דזוקא. לא הייתה כל מניעה מ לפני הבהיר את
 16 טען כלפי הגבי חיימוביץ כבר בהודעתו. יצא כי המתלונן מסר גרסה ראשונה שאינה
 17 מערבת את הנאשׁם כלל, בהמשך מסר גרסה מפלילה שההסביר לככיתה נועץ בחשו מכך
 18 ש: "יתפּטוֹ ממני בשפּונָה מלשּׂין" ולאחר מכן שב ושינה את ההסביר לשינוי בגורסאותיו
 19 הנועץ בכך שהוא חשש מהנאשׁם "העבריין", שאין לו כל היכרות עם רשות החוק.
 20

21 מחקרים הגבי חיימוביץ, עליה כי אכן הדברים שנרשמו במצר ת/11 משקפים את שמעה
 22 מפי המתלונן. העודה לא נסתירה בחקרתה הנגדית, אך נותר חוסר בהירות באשר לאומדנות
 23 הפחד של המתלונן בהשאותיו של מר פנחסוב - חברי, לחשו של המתלונן מהנאשׁם
 24 השבירי וקטן הגוף. העודה לא יכולה לוכר פרטים שייסדיו בפרטן תהיה זו (רי פרוי עמי' 31
 25 שו' 1-32; עמי' 32 שו' 6).
 26

27 מר אלי לורייה – חוקר גבה את ת/19 ו-ת/20 שנגבו מרצונו החופשי של המתלונן וחთימתו
 28 מתנוססת עליהם. העד גם ערך את העימות בין הנאשׁם לבין המתלונן וכן דוח הוכלה
 29 והצבעה – ת/8 המתאר את מסלול הבדיקה של המתלונן מזירת האירוע ואת מיקומו וזריקת
 30 חולצתו.
 31

32 העוד הבהיר כי בסריקה שנערכה: "לא אותרה זירת. אנו לא מצאו שום זירת". גם מהבקרה
 33 זו נותר רב הנסתור על הגלוי באשר לסימנים פורטזים, שברוי כי יימצא בזירת זקירה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 09-2962 מ.ג. חביות ת"א שלוחת אילון נ' בן יוסף

באמצעות סכין בסמוך בזמן אמת. העד הפנה לתחילת חקירות הזירה ביום 8.6.09, לאחר
2 ימים מקרות האירוע, ש: "ממצאים בזירת מל לא נמצאים בשטחים באלה הומי אדם
3 אחרי 48 שעות". לא ברור מדוע נבדקה הזירה באיחור, שעה שהחקירה האירוע החלה בסמוך
4 להתרחשותו. הגיעו לזרת האירוע בזמן אמת הייתה אפשרית בדיקתה כמתבקש ולא
5 הובחר מודיע לא נעשה כך (ר' פרוי עמי 32 שי 26-32; עמי 33 שי 1-22; עמי 37 שי 17-1).
6

7 העד הוסיף כי למיטב ניסינו וכפי תצלום פצעת המתלון שערץ – ת/9, מדובר בפצע
8 שמקורו זקירה. קיבלתי את גישת ההגנה לפיה העד אינו מומחה לפטולוגיה ובהעד רעזה
9 רפואי, קיים קושי ברור לקבוע כי עסקינו בחתק שמקורו בדקרה להבדיל משריריה
10 שמקורה בגדר או אחר. אין כל אינדיקציה בפני באשר לעומק החתק, הבהיר תצורתו,
11 שלוינו ומיקומו – כמתיאשים עם דקירת סcin דזוקא, כמייחס לנאים בכתב האישום (ר'
12 ת/9; פרוי עמי 33 שי 26-32).
13

14 מתרשמתי מפחד אונטני שאחיו בליך של הנאים כי המתלון יפגע בו. פחד זה משמש
15 הסבר לסתירה הפנימית שנתגלתה בגרסת הנאשם ומצוי בליך החל מעת העמדות סכסוך
16 בין לבין המתלון, המשך בהיענותו לבקשת המתלון כי יפוגש בו ויתלווה אליו "לצד" בעת
17 הרלוונטית, עבר בפציעה שספג בראשו מיד המתלון וכלה במובוקשו לחסות כל הקשר בין
18 המתלון לבין פצעתו במסגרת שתי הנסיבות הראשונות.
19

20 פחד זה אינו מנתק מהתנהלות המתלון, שכן שבוע קודם לאירוע האישום תקף את מר
21 פנחסוב (ר' ת/16). אששו של הנאשם מהמתלון התפוגג, כפי הסבריו הרציפים והאחיים
22 לאורך כל חקירותו הארוכת, שעה שהחליט למסור את האמת הנ忝כת בגרסת המתלון
23 עצמו כפי חוותיתו החלה נושא ת/16, בהודעתנו האחזרונה ת/3 ובפרוטוקול הדיוון. אלו
24 מלבדים על התנהלות אלימה חד צדדיית מהתלון בעקבות המפגש בינו לבין הנאים (ר'
25 פרוי עמי 41 שי 16-32; נ/3 – תעודה רפואית באשר לפצעה שנגרמה בראשו של הנאשם).
26

27 מאלו, נמנعني מזקיפת הסתרה הפנימית הבולטת שבגרסאות הנאשם לחובתו, בהערכת
28 המשקל הראייתי שיש לייחס לגרסתו.
29

30 הנאשם מסר גרסאות סותרות אף הוא. בשלוש הנסיבות – ת/1-ת/3 נשמעה גרסה משתנה
31 לפיה בתחילת הדברים (ת/1) ובעת שלא הופנה כלפיו כל חשד, הסתר את מקור פצעתו
32 בראשו וטען כי זו נרמה ממשום נפילתו. הנאשם הבהיר מערבות המתלון בפציעתו וכן גם
33 בעת הבדיקה השנייה (ת/2) שם נחקק באזהרה בחשד לדקירת המתלון.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2962 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

1

ב Hodutnu achrona (ת/3) שנגבתה אף היא תחת אזהרה וביום 16.7.09 לאחר שבוע בו שהה הנאשם במעצר לאחר כחודש במעצר בית, מסר את גרסתו הנווכחית לפיה בעת הולוונטייט יש עם חברים לאחר בילוי ואו התקשרות אליו המתלוון ובקש להיפגש עמו. כשהגע המTELוון למקומות המפגש, ביקש הנאשם להימנע ממשיה עימו לבדוק משומש שפהץ ממנו. המתלוון ביקש לדבר עימו ביחידות "בעד" ועל אף חששו, נאות הנאשם לבקשה. המתלוון הובילו בעבר מקום חשוך ולפתח: "מסתובב ושאל אותי למה אני מלכיך עליון, לא השפתקי לענות, לא הספקתי לעשות כלום, פתאום קיברתי מכבה בראש זהה. מצאתי את עצמי על הרצפה...שלח את היד שלו מהו הוציא איזה משהו אפילו לא ראייתי מה זה וקיברתי מכבה מזעוזת בראש וממצאתי את עצמי על הרצפה" (רי פרוי עמי 40 שוי 16-23; עמי 41 שוי 15).(1-15)

12

הנאשם חבחר העדר קשר ממשי בינו לבין המתלוון: "חווץ מזה שהייתי וואת אותו בשכונה". לא נסתרה גרסת הנאשם כי דווקא המתלוון הוא זה המסתוכן מבין השנאים. הנאשם חזר והדגיש את אופיו הטוב לפרווטוקול הדיון מבלי שזה ייסטר בהוא זה על ידי המשימה וכן ציין כי המתלוון: "בחור מאה מוכך, מסוכן...ボלים מכיריים אותו, כל יום שומעים עליו, היה מוכך בתור בחור מסוכן, כל כמה ימים היינו שומעים סייפורים שליאור ככה וליאור ככה. שבוע לפני שזה קרה הוא פתח למשהו את הראש. בבה אני מכיר אותו".

19

חקירתו הנגדית של הנאשם לא העלתה סתייה נוספת נוספת בגרסתו. הנאשם שב והבהיר את ההיכרות השטחית ביןו לבין המתלוון: "מהשכונה...", התעמתה עם הנחות המשימה להעדר והיגיון במפגש עם המתלוון בשעתليل מהאותרת במקום חזק, תוך הבחרות באשר לחתנהלותו זו, מראית פניו הזורה, נוכחות אחרים בה, חששו שנוטר על כנו, העדפנו דאז, ב: "ילד...מפוחד" להיענות לבקשת המתלוון הרוצה לשוחח עימו, תיאור המתלוון כדיועบาลimoto ובבחירהו לテאר את פצעינו ללא הקשר למתלוון, כפי שגט תיאר לפני חבריו וחורייו (רי פרוי עמי 43 שוי 8-7; שוי 15; שוי 22-19; שוי 28-31; עמי 44 שוי 1-19; שוי 30; שוי 31; עמי 45 שוי 1-4; שוי 26; עמי 46 שוי 8-4; שוי 27-25; עמי 52 שוי 11-16). לאור אלן דחיתתי את טענת המשימה בסיכון ממשמע התנהלות הנאשם נעדרת היגיון.

29

הנאשם שב והבהיר הקשרו לדקירת המתלוון, הבHIR כיצד פצעינו הפתאומית לא אפשרה כל התנהלות אלימה מטעמו, תיאר כי איןו: "מסתובב עם חפצים חדים, אף פעם לא הסתובבתי עם חוץ חד שאני יכול לפגוע במישהו", הוסיף באשר למשך תקיפתו על ידי המתלוון ושב והדגיש כי שיקר בתחילת גרסתו בהודעותיו והמשיך עם שקר זה גם בהודעתו

בית משפט השלום בראשון לציון

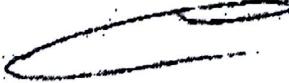
ת"פ 09-2962 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' בן יוסף

השניה, שכן: "...פחדתי...פחדתי שהוא יבוא ויעשה לי משהו אחר...עוד פעם להגיד שפחדתי ממו?...יכולתי מההתחלה לבוא ולספר שהוא פתח לי את הראש. אז בחסתכויות היה בטור יلد, אבל היה אחרת" (ר' פרוי עמי 47 שוי 1-6; שוי 21-28; עמי 48 שוי 7-1; שוי 19-22; עמי 49 שוי 1-23; עמי 50 שוי 2-20; עמי 51 שוי 3-15; שוי 22-32; עמי 52 שוי 10; שוי 21-22; ח/21 –شرطוט שערך העד בדבר זירות האישום).

46. המשימה עטרה בטיכומיה להתייחסות מתבקשת ל"פסיכס המתהווה" מרגע מפגש הנאשם והמתלונן עד לספיגת חבלותיהם, הימלטות המתלונן מהמקום, השלכת חולצתו וההתפתחות גרסאותיו בהזדמנותו. ב"פסיכס" שהטהוותו מתבקשת חסרים תלקיים רבים, אלו הקיימים בו אינם בהירים דיים ומכל המקבץ, זיכיתי את הנאשם מחמת הספק מהעבירה שיוסחה לו בכתב האישום.

13. **המצוירות תשגר לאזרחים עותק מהברעת הדין.**

15. נחתמה היום, י"א ניסן תשע"ב, 03 אפריל 2012.

17.
ארז קוקא-ל, שופט
18.
19.